

A LA MESA DE LES CORTS

Antonio Montiel Márquez, Beatriz Gascó Verdier, síndic i diputada respectivament del **Grup Parlamentari Podemos-Podem**, Fran Ferri Fayos, Josep Nadal Sendra síndic i diputat respectivament del **Grup Parlamentari Compromís**, Manuel Mata Gómez, Juan Ignacio Subías Ruiz de Villa, síndic i diputat respectivament del **Grup Parlamentari Socialista** a l'empara dels articles 160 i següents del RCV presenta aquesta **Proposició no de llei de tramitació especial d'urgència** sobre la necessitat de regular el consum del cànnabis en el territori valencià des de plantejaments científics, socials i ajustats a la legislació més avançada sobre la matèria.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

El marc normatiu internacional de les polítiques prohibicionistes consensuat en la Convenció Única de 1961 de Viena i confirmat en 1971 i 1988, ha vingut flexibilitzant-se fins al punt que la passada reunió de UNGASS (Sessió Especial de l'Assemblea General de Nacions Unides sobre el Problema de les Drogues en el Món de 2016), planteja una reinterpretació del consens prohibicionista que hi ha hagut fins a finals del segle XX.

Aquesta nova interpretació ha vingut precedida d'una creixent opinió pública especialitzada favorable a regular la realitat del fenomen de certes drogues, donat el fracàs absolut de les polítiques prohibicionistes. En tant que d'una banda no s'ha reduït el consum d'estupefaents ni la seua oferta, constatant-se, per exemple, un ressorgiment desastrós del consum de l'heroïna en alguns països i que d'altra banda l'absència de xarxes de proveïment lícites han donat lloc a la proliferació d'organitzacions

criminals estructurades i, que mitjançant el crim organitzat i la coacció controlen l'oferta, influencien les estructures polítiques i obliguen al consumidor a dependre d'elles.

Aquesta situació ha comportat un consum sense control de les substàncies, sense informació, sense control de preus i la persecució penal i/o administrativa dels consumidors.

Aquest canvi de tendència a nivell mundial també s'ha manifestat en les iniciatives reguladores que s'han anat implementant en molts estats aquests passats anys. D'altra banda veiem com Uruguai ha regulat el cicle complet del cànnabis (des de l'auto cultiu fins a la distribució entre socis d'una associació, la venda en farmàcies o dispensaris), i en els EUA li han acompanyat Alaska, Oregó, Washington i Colorado. Mentre que a Califòrnia, Massachusetts, Maine i Nevada han aprovat en referèndum fer el mateix. Així mateix, Canadà s'ha compromès a regular el cànnabis per a ús lúdic al 2017.

Pel seu banda, als EUA hi ha uns trenta estats més que han regulat el cànnabis medicinal. I Xile, Colòmbia, Puerto Rico o Alemanya també han regulat vies lícites d'accés al cànnabis medicinal. En concret, Colòmbia ha regulat la possibilitat d'autoproducció mitjançant el cultiu dels propis usuaris amb finalitat terapèutica.

Cal dir que aquesta tendència mundial, ha estat confirmada per Nacions Unides, mentre que cap d'aquestes iniciatives (incloent les que han optat per una regulació completa) s'han vist sancionades per UNGASS. Per tant, és obvi que el consens prohibicionista està abandonant-se a nivell normatiu i està totalment superat a nivell argumental.

En aquest sentit, trobem que a l'Estat Espanyol des de fa més de vint anys, han anat proliferant iniciatives associatives que han desenvolupat xarxes

de distribució privades i auto-regulades protagonitzades pels propis consumidors i inspirades en principis ètics, com són la reducció de riscos, la democràcia interna, l'absència de lucre, la cooperació amb els administracions, el compliment d'obligacions tributàries i la creació de llocs de treball dignes.

Aquestes iniciatives, són les associacions d'usuaris de cànnabis, que han sigut acceptades per la jurisprudència d'Audiències Provincials i Jutjats Penals, així com pel món acadèmic, com a iniciatives no delictives i, per tant, lícites. Almenys des del punt de vista penal.

És important també apuntar que tres associacions de consumidors de cànnabis van ser condemnades pel Tribunal Suprem, que donant-li una nova interpretació a l'Article 368 del Codi Penal diferent a la de la majoria d'Audiències Provincials, va a decidir condemnar amb penes que no implicaven l'ingrés en pressió dels condemnats. Així i tot, el propi Tribunal Suprem en la Sentència dictada pel seu Ple, fa una crida al legislador per a establir una regulació clara per a aquestes associacions que ja són mes de mil en tot l'Estat i al voltant de cinquanta al País Valencià.

Hem de dir que el cas d'aquestes tres associacions serà revisat pel Tribunal Constitucional que ha admès a tràmit els tres recursos d'empara, i és important especialment el cas de l'Associació basca Pannagh, on el Tribunal Constitucional ha admès a tràmit el recurs per la rellevància social i econòmica del cas.

De la mateixa manera, fins al propi Tribunal Suprem ha acceptat que el cultiu per auto-consum quan no tinga com a fi la distribució a tercers no és delictiu. I per l'altre costat la Llei Orgànica 4/2015 de Protecció de la Seguretat Ciutadana 4/2015, sanciona la possessió i consum en la via pública i els cultius no constitutius de delicte que siguen visibles des de l'exterior.

També s'ha de destacar que a Alacant s'ha aprovat una ordenança municipal per a regular la condició dels locals d'aquestes associacions, tal com han fet més de cinquanta municipis en tot l'Estat. I diferents comunitats autònomes com el País Basc, Cantàbria, Canàries, Illes Balears o Catalunya han aprovat o estan en camí d'aprovar iniciatives parlamentàries per a una regulació de l'ús terapèutic en alguns casos i en uns altres d'una regulació integral.

Igualment important és que el passat 5 d'abril de 2017, a la Comissió de Sanitat i Serveis Socials del Congrés dels Diputats, es va aprovar una Proposició no de Llei en la qual es manifestava la intenció d'estudiar l'ús del cànnabis en l'àmbit sanitari. El text aprovat diu: “crear una Subcomissió en la Comissió de Sanitat i Serveis Socials, sobre l'ús terapèutic del cànnabis, tenint en compte les experiències nacionals i les convencions i experiències internacionals posant com a base les evidències científiques de garantia en matèria de salut dels pacients”.

Respecte a la situació dels usuaris terapèutics de cànnabis, no existeix cap via d'accés regulada a la substància, i encara que existeixen tres fàrmacs aprovats pel seu ús i distribució, anomenats Marinol, Cesamet i Sativex, cal tenir en compte que aquests fàrmacs estan sotmesos a fortes restriccions, ja que a més d'estar autoritzats només per a casos d'ús compassiu i amb uns efectes molt limitats respecte a l'ús purament de la planta, tenen uns preus molt elevats.

Tot açò, ha comportat que els usuaris terapèutics de cànnabis durant aquest temps han tingut tres opcions: cultivar la seua substància amb el risc d'intervencions policials que comporten el risc a pèrdua del cultiu i enfrontar-se a un incert procediment penal o a una sanció administrativa que va dels 600 als 30.000 euros, acudir a les associacions o al mercat negre de drogues controlat per estructures criminals.

Entenem que davant aquesta situació, s'ha d'assegurar a l'usuari terapèutic del cànnabis unes vies d'accés a la substància lícites i que puguen ser triades amb absoluta llibertat, d'acord amb la seua autonomia, garantint en qualsevol cas la supervisió mèdica del tractament, siga el que siga l'opció triada.

D'aquesta manera les opcions del consumidor terapèutic de cànnabis han de quedar protegides regulant l'auto cultiu de la substància, la possibilitat d'adquirir-la a través d'associacions de consumidors de cànnabis i la possibilitat d'accés a tractaments terapèutics amb cànnabis i derivats estandarditzats a través de punts de venda controlats.

Així mateix, seria necessària una regulació de les associacions de consumidors i usuaris de cànnabis per a exigir el compliment de codis de bones pràctiques i la implementació de plans de reducció de riscos, per a garantir l'accés a una substància de qualitat, el compliment de les seues obligacions tributàries, de seguretat social i establiment d'unes condicions tècniques i de localització dels locals que haurien de ser exigides per les entitats locals.

Finalment, també s'hauria de coordinar l'accés a la substància a través de punts de venda habituals dels medicaments o altres punts de venda controlats que puguen establir-se.

Per tot allò exposat es presenta la següent

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

Les Corts acorden:

- 1) Crear una Comissió Especial a les Corts Valencianes a l'empara de l'Art. 54 del Reglament de les Corts per a estudiar a nivell jurídic i tècnic com

garantir l'accés al cànnabis als usuaris terapèutics, respectant el dret a la seua autonomia amb seguiment mèdic, garantint el dret de l'usuari a cultivar la seua pròpia substància pel seu consum. Així com, per a fomentar l' estudi a nivell científic de les propietats terapèutiques del cànnabis. Tot açò facilitant la participació dels col·lectius socials implicats, metges, psicòlegs i treballadors socials especialitzats, els representants de les associacions d'usuaris de cànnabis i, els col·lectius de persones amb dolències per a les quals siga recomanable l'ús del cànnabis, per a la malaltia o per a mitigar els efectes dels tractaments més invasius. Aquesta Comissió especial deurà estudiar, tècnica i objectivament la funció de l'auto cultiu i d'associacions de cànnabis com a eina de reducció de riscos associats al consum de cànnabis i com a alternativa als problemes derivats de la prohibició de les drogues, així com els beneficis socials que pot comportar a nivell de salut, de recaptació tributària i de llocs de treball.

2) Les Corts Valencianes insten a totes les Associacions Cannàbiques de la Comunitat Valenciana a establir mecanismes d'autorregulació, reglaments de règim intern, codis de bones pràctiques i a mantenir una estreta col·laboració amb l'administració mentre no existisca un marc legal específic que regule la seua activitat.

3) Les Corts Valencianes insten al Consell per a que a la seua vegada inste al Govern Español a que flexibilitze la regulació per a facilitar l'accés als tractaments terapèutics amb cànnabis sota indicació i supervisió mèdica per a aquelles patologies en les quals estiga demostrada la seua eficàcia o en aquelles que el facultatiu la considere indicada.

4) Les Corts Valencianes insten al Consell per a que a la seua vegada inste al Govern Español a que es realitzen amb urgència les modificacions legislatives oportunes per a regular l'auto cultiu per a ús personal i a que es modifiquen tots aquells aspectes legals necessaris perquè deixe de ser sancionable i se li dote d'un estatus legal protegit. Tot açò partint de la

base que la Llei Orgànica 4/2015 de 30 de març, de protecció de la seguretat ciutadana no preveu sanció per als cultius que no siguen visibles i que el Tribunal Suprem ha reconegut la no transcendència penal dels cultius d'auto consum. D'aquesta manera, s'hauria de modificar la Llei d'Estupefaents 17/67 i la Llei del Medicament 29/2006.

5) Les Corts Valencianes insten al Consell perquè al fet que a la seua vegada inste al Govern Espanyol a crear en el si de la Comissió Mixta per a l'Estudi del Problema de les Drogues una Ponència d'Estudi sobre el cànnabis i la seua possible regulació, en el nou context del Estat Espanyol i internacional, des de plantejaments respectuosos amb els drets humans, l'evidència científica, la realitat social, la salut individual i col·lectiva i la necessària protecció dels col·lectius vulnerables.

Les Corts, a 16 de juny de 2017

Antonio Montiel Márquez
Síndic GGPP Podemos-Podem

Beatriz Gascó Verdier

Fran Ferri Fayos
Síndic GGPP Compromis

Josep Nadal Sendra

Manuel Mata Gómez
Síndic GGPP PSPV

Juan Ignacio Subías Ruiz de Villa